

THE NIGHT

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: NOĆ

GILLETTE 20 — NANDO THE SCRIBE

Da, i te smo noći ostali sami. Samo nas dvojica. Ja i moj suborac iz tisuću bitaka – onaj koji nikad nije iznevjerio očekivanja, koji mi je uvijek omogućio da ostavim dobar dojam. Dodana vrijednost koja za tu ulogu zaslužuje vječno priznanje.

Ali oprez – ne govorim o psu. Iako mu ime počinje slovom D. Ahahahahah.

Tko zna koliko bismo još susreta imali. Koliko zemalja, prepunih mjesta i praznih. Ali sada je bilo vrijeme da zatvorim oči. Emocija tog dana bilo je mnogo. A plakanje je postalo način da kažem hvala onima kojih više nije bilo.

Prisutnost azijske prodavačice cvijeća, koju sam poslijepodne susreo blizu groblja, vratila me u jednu uspomenu iz devedesetih.

Tihany je bila mlada i lijepa žena, u jednoj javnoj kući u Hanoiju. Toga me dana povela da je razgledam – da mi pokaže svoje radno mjesto. Za nju je to bilo kao da mi pokazuje poslovni centar na 54. katu One Liberty Plaze u New Yorku. Nije vidjela nikakvu razliku.

Bila je ponosna. Sretna zbog tog mjesta. Zaslužila ga je i pobijedila svoju majku, bivšu upraviteljicu kuće. Idealna obiteljska struktura, moglo bi se reći – za zaposlenike neke izdavačke kuće.

Uhvatila me pod ruku, posjela me, ponudila mi čaj s limunom i rekla:

Nando, uvijek zapamti – napadi u ratu nikad ne traže trenutačne odgovore. Ni emocionalne. Ni reaktivne. Samo čekanje. Čekanje koje je kći racionalnog i logičnog ponašanja, u kojem je pobjeda tvoj jedini saveznik. Pobjeda je ta koja ti daje užitek i radost. I često ne traži nikakvu cijenu. Čini to iz ljubavi. Pomalo kao mi, s muškarcima poput tebe.

Razmišljanje je bilo duboko. Trebalo mi je vremena da ga probavim – s obzirom na to da je moje neznanje uvijek nadvladavalo inteligenciju posljednje žene na zemlji.

Počeo sam se smiješiti. Moja supruga iz druge sobe pitala je čemu se smijem. Što sam vidio.

Rekao sam joj da je to bio samo duh.

Duh u jednoj noći.

Nando